

Tema: **Analiza književnog dela „Ciča Gorio“**
Onore de Balzaka

<http://www.MATURSKIRADOVI.NET/>

Onore de Balzak je rodjen 1799. godine u Turu, Francuska. Kao ličnost i kao pisac formira se u prvoj polovini 19. veka, koju obeležavaju snažan uspon buržoazije i njene filozofije života i sila novca kao osnovna pokretačka snaga svega delovanja i stila življenja. Po završetku studija prava, trebalo je, po želji roditelja, da bude beležnik jer je taj poziv obezbedjivao društveni ugled i udoban život. Balzaku se taj poziv nije dopao, već je kao dečak maštao da bude pisac. Naslućivao je svoj stvaralački genije i uporno odbijao da se bavi bilo čim osim pisanja. Njegov prvi pokušaj je tragedija Kromvel, ali je to bilo vrlo slabo delo. Okrenuo se romanu, napisao za nekoliko godina nekoliko romana, ali je video da su vrlo slabici i nije ih potpisivao svojim imenom.

Posle prvih književnih neuspeha, opredeljuje se za izdavaštvo, kupuje štampariju, nakon čega doživljava materijalnu katastrofu koja ga prati do kraja života; stalno je bio u dugovima i stalno se borio sa nemaštinom. Opet se vraća književnosti rešen da piše roman o gradjanskom ratu između monarhista i republikanaca u Bretanji. Skupivši gradju, piše roman Poslednji šuan i, svestan njegove vrednosti, potpisuje ga svojim imenom. Od tada je napisao stotinu knjiga pišući iz dana u dan, bez predaha, po sedamnaest sati dnevno. Balzak je primer ogromne stvaralačke snage, posvećenosti književnosti i sagorevanja u neprekidnom stvaralačkom zanosu. Ogromna radna energija je slabila, zdravlje se sve više pogoršavalo i poslednjih nekoliko godina, umoran i ophrvan bolešeu, ništa nije napisao. Umro je 1850. godine, na vrhuncu slave.

Balzak je došao na genijalnu ideju da sve svoje romane objedini u jednu celinu koju je nazvao Ljudska komedija. Svaki roman je posebna celina ali sve ih objedinjuje vreme, podneblje, mentalitet, ličnosti. Neke njegove ličnosti javljaju se u različitim delima, različitim vremenima i drugaćijim ambijentima. U Ljudskoj komediji Balzak prikazuje plemstvo, ministre, političare, bankare, sudije, advokate, oficire, sveštenike, trgovce, robijaše, zanatlige... Njegova Ljudska komedija je tako postala i ostala istorija naravi francuskog društva prve polovine 19. veka. On je postao najbolji i najpoznatiji istoričar. U najznačajnija i najpoznatija dela ubrajaju se: Čiča Gorio, Šagrinska koža, Evgenija Grande, Rodjaka Beta, Rodjak Pons, Izgubljene iluzije, Traženje apsolutnog, Seljaci, Pukovnik Šaber.

Trinaest godina nakon objavljanja prvog uspešnog romana Poslednji šuan, posle desetine uspelih romana koji su Balzaka učinili ne samo najpoznatijim nego i najplodnijim piscem toga doba, Balzak je napisao Predgovor ljudskoj komediji (1842) kojim je pokušao da teorijski obrazloži svoje delo. Ovaj se spis smatra manifestom realizma. U njegovom spisu su izneti osnovni poetski stavovi. Zadatak spisa je da se objasni kako je zamišljena i kako je postala Ljudska komedija, te da se ukratko obrazloži njen plan. Zamisao je nastala iz poređenja ljudskog roda i životinjskog sveta: „Uvidjao sam da u tom pogledu društvo liči na prirodu. Zar društvo ne stvara od čoveka, prema sredini u kojoj on razvija svoju

delatnost, toliko različitih ljudi koliko ima podvrsta u zoologiji? (...) Prema tome, bilo je i uvek će biti društvenih vrsta, kao što ima i zooloških vrsta?". Za njega, razlika izmedju vojnika, radnika, upravitelja, advokata, itd. Isto su tako velike kao izmedju vuka, lava magarca, gavrana itd. Balzak ukazuje na suvoparnost istorije zamerajući istoričarima svih vremena što su zaboravili da napišu istoriju naravi. Priznaje škotskom romansijeru

Valteru Skotu da se „uzdigao do filozofskog značaja istorijski roman, tu vrstu književnosti koja iz veka u vek ukrštava besmrtnim dijamantima pesnički venac zemalja u kojima cveta književnost". Sebi je postavio zadatak da napiše istoriju koju su zaboravili toliki istoričari-istoriju naravi. To će postići „popisujući poroke i vrline, skupljajući najglavnije slučajeve strasti, slikajući karaktere, odabirajući najvažnije društvene dogadjaje, praveći tipove spajanjem većeg broja oznaka istodobnih karaktera". Definisao je roman kao uzvišenu laž istinitu u pojedinostima i daje plan Ljudske komedije- **I**.

Studije naravi 19. veka čine opštu istoriju a svaka od slika ima svoju misao, svoje značenje i izražava jedno doba ljudskog života; **II. Filozofske studije** prikazuju društvenu moć; **III. Analitičke studije** treba da udju u filozofiju braka, patologiju društvenog života, anatomiju nastavnog osoblja i analizu vrline. Ovakvo delo obuhvata istovremeno i kritiku društva, analizu njegovih bolesti i pretresanje njegovih načela.

Sumu svoje Ljudske komedije izrazio je Balzak sledećim rečima:

Moje delo ima svoju geografiju, kao što ima svoj rođoslov i svoje porodice, svoja mesta i svoje stvari, svoju celjad i svoje gradjane, svoje zanatlige i svoje seljake, svoje političare i svoje kicoše, svoju vojsku, rečju- ceo svoj svet! Balzak u svom spisu ukazuje na uticaj sredine na formiranje ljudske ličnosti, isticanje potrebe za istorijom ljudske naravi, otkrivanje sopstvenih stvaralačkih postupaka u transponovanje gradje u roman, ukazivanje na roman kao proznu vrstu velikih umetničkih mogućnosti.

Priča romana Čiča Gorio razvija se na dva plana: individualnom i opštem Na individualnom planu predočene su dve ključne priče: o mladom studentu Eženu de Rastinjaku i ostarelom fabrikantu rezanaca Čiča Goriju. Oko ove dve subbine razvija se niz individualnih istorija: stanara pansiona gospodje Voker (stara gospodjica Mišono, gospodin Poare, mlada devojka Viktorina Tajfer, gospodja Kutir, odbegli robijaš Votren), vikontese de Bozean, grofice Anastazije de Resto, baronice Delfine de Nisenžan. To su samo istaknutiji pojedinci koji imaju značajnije mesto u romanestkoj priči, ali pored njih, kroz ovaj roman defiluje nekoliko desetina epizodnih likova. Na opštem planu data je slika pariskog društva od najnižih do najviših slojeva. U pansionu gospodje Voker je sirotinja različitog životnog doba i porekla, a u predgradju Sen Žermen je visoko društvo odeveno u svilu i okićeno zlatom i dijamantima. Pariz je veliko iskušenje, nada i čežnja mladih ljudi, željnih da dopru do senžermenskog društva. Pariz je slika moralnog blata, bezdušnosti i egoizma.

Na samom početku romaneskne priče, posle predočavanja stanara pansiona gospodje Voker, narativni subjekt posebno prati dva glavna aktera priče. Rastinjak i Gorio su samo dva suseda, ali sticaj okolnosti približava mladića i starca pa se u toku romaneskne priče njihove subbine prepliću. Balzak je dobro odredio mesta ovim junacima u strukturi romana: to su dva različita ljudska tipa i dva sveta, ali se i jedan i drugi uzajamno dopunjavaju. Bez Čiča Goria Rastinjak bi dobio sasvim druge obrise; bez Rastinjaka tragična subbina starog Goria, ne bi dobila tako snažne akcente. Dok je jedan na kraju svoga puta, drugi ga tek krči; dok je Čiča Goria uništila bezdušnost i

1.

---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----

[BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST](#)

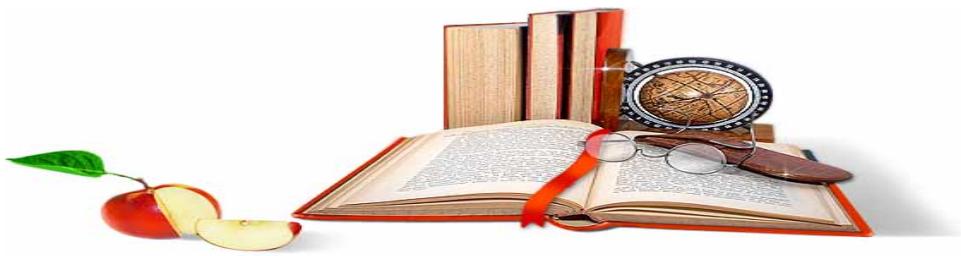
RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA

RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.

WWW.SEMINARKIRAD.ORG

WWW.MAGISTARSKI.COM

WWW.MATURSKIRADOVI.NET

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO [SEMINARSKI, DIPLOMSKI](#) ILI [MATURSKI](#) RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE [GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI](#) KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U [BAZI](#) NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU [IZRADA RADOVA](#). PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM [FORUMU](#) ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com

2.

3.